David

On Aprilie 08, 2016

Găsește acel ceva din tine care te face unic și strălucitor, asemenea artistului care abandonează canoanele rigide ale epocii în favoarea realizării unei sculpturi pline de viață.

O schimbare în structura propriei mele personalități se producea atunci când încercam să-mi găsesc transparența într-o imagine de mare ambiguitate, încât să surprind aparența a ceea ce eram de fapt, *Ein Dual-Fokus-Phänomen* cum spun germanii. Așadar, trebuia să iau în considerare ipoteza existenței unei situații enigmatice. Eram produsul faptului de a nu aparține nimănui, de a exista într-un cadru al dilatării gândurilor, fără aglomerații urbane, în proximitatea născocirilor și ideilor felurite, într-o armonie perfectă cu mie însumi. Percepeam doar nuanțele unui Sound of Silence.

Pe măsură ce totul se mișca mult mai încet în jurul meu, dar neîntrerupt ca polaritățile opuse ale unui magnet care se atrag, mi-am menținut disponibilitatea de a fi în relație cu ceva mai presus de mine, mai curând un partener puternic, ca fiind ceva de care depindeam constant. Ceva mă atrăgea și mă respingea în același timp. Imaginea care tindea să-mi alunece de sub ochi, căreia numai arta i-ar fi putut găsi o legătură directă cu temele ficțiunii, părea să aibă ca suport un fenomen de uitare și chiar de negare a esenței unei conversații cu un spirit înalt.

Singurătatea este calea de a-ți găsi acel ceva din tine care te face unic și strălucitor, asemenea artistului care abandonează canoanele rigide ale epocii în favoarea realizării unei sculpturi pline de viață, pentru a se adânci în lumea sufletească a propriului său *Masterpiece* , copia lui cea mai fidelă. O reprezentare extrem de naturală și expresivă care nu vorbește, nu relaționează, dar simbolizează perfecțiunea.

Leadership: Poți să abordezi arta din perspectiva a ceea ce îți imaginezi că se găsește de partea cealaltă a Eului tău, ca un artificiu de comunicare a unui conținut estetic care încântă privirea, mintea și sufletul?

Gândirea dobândește originalitate doar atunci când întâlnește necunoscutul unei priviri aruncate în oglindă. De partea cealaltă a Eului meu părea să existe un spirit de artist mai puțin preocupat de interacțiunea dintre psihismul individual și stimulările lumii înconjurătoare, un spirit de aventură și necunoscut care mă făcea mereu să vreau mai mult de la experiența "out of sight".

Încetul cu încetul am început să simt acea forță propulsivă spre un mod de gândire fictiv, în urma căruia trăiam gustul marilor descoperiri de dincolo de limitele propriei mele ființe, devenind ulterior autorul lumii în care exista doar arta, unde totul era David, scutul protector, cunoașterea, învățarea. Aici nu exista tristețe, nici bucurie, ci doar o singură lege - fii atât cât poți să fii peste limitele unanim acceptate ale normalității.

Incitant, mă simțeam captiv într-o altă dimensiune, ca o creație a lui Michelangelo inserată în universul fantezist al lui Stephen Hawking sau Jason Diablo, nimerindu-mă într-un cadru pe care nu l-ar imagina nici măcar un adept al futurismului. Ritmul de metamorfozare într-un model de aparență, într-o lume modernă, simbolizând o expresie a perfecțiunii, era noua ordine impusă formei artei mele.

Leadership: Poți să conferi potențialului tău de lider proprietatea de a fi "artistic", prin

dezvoltarea capacității de a-ți manifesta individualitatea într-o lume unde primează David?

O lume făurită printr-o aflare-de-sine de ordin perceptiv poate să confere leadershipului valoarea de „sistem închis", unde doar tu te poți înțelege și unde simți că poți să realizezi o depășire spectaculoasă, transformându-te într-o imagine de sine stătătoare: David. Mai simplu spus, David este o aproximare a imaginii tale originale, dar cu un număr mai mare de nivele de detalii, cu raportare la elementele esențiale din care ești compus.

Dar dacă privim cu obiectivitate, în sensul conturării a două părți distincte, o parte atribuită capacității conștiente de receptare a sinelui unic și o parte atribuită disponibilității de a fi în relație cu ceva mai presus de tine, atunci vom constata o extindere a personalit□ții și o imagine pe care atitudinea o confirm□. Aici David decurge nu numai din faptul că elementele puse în relație amorsează circuitul de comunicare a unei finalități estetice armonios personalizate și schimburile de vederi de la înălțime, ci din fondul unui proces imaginativ în care te autosurprinzi drept personaj principal al unei povești care își așteaptă autorul.

Leadershipul nu anunță percepția gustului marilor descoperiri de dincolo de limitele propriei tale ființe, dar corespunde cu imaginea pe care ți-o făurești în prezența unei realități estetice în care se țes ingenios acordurile dintre ceea ce vrei să fii, să pari și ceea ce poți dobândi prin propriile strădanii. Prin cunoaștere, învățare, și reprezentarea lor într-un tot unitar.

Așadar, David poate fi o modalitate de a transcende realitatea, de a privi dincolo de ea, încurajând folosirea unor elemente reale pentru a crea o nouă lume, noi situații care nu se suprapun și nu se confundă cu realitatea. În leadershipul artistic cel mai mult contează noțiunea esteticii cu care îți descrii personajul de la înălțimea unei inteligențe superioare care dictează un sens nou al realității și al vieții în materie de imagine care unifică experiența obiectivă de cea subiectivă.

Viața este capodopera pe care o concepi înainte de a te fi surprins în ipostaza de artist.

La vârsta de 64 de ani, regele Louis al-XV-lea i-a mărturisit doctorului Lamartiniere durerea ce-l frământa, pe care nu o mai putea suporta, căruia numai el însuși îi putea găsi leacul:

"Nu vreau imortalitatea pe care oamenii aceștia ar putea să mi-o dea, fiindcă ar trebui s-o plătesc prea scump, în lumea asta pieritoare și poate chiar și în cealaltă. Vreau doar să-mi prelungesc viața cât mai mult s-ar putea. Vreau ca în această viață să intre, pe cât posibil, cât mai multe din lucrările pe care le iubesc și pentru asta nu mă voi adresa nici poeților, nici filozofilor, nici războinicilor..."

Lăsând să se înțeleagă că însăși existența lui era o capodoperă începută de mult, dar căreia îi lipsea vraja, nuanțele unui stimul, pentru a fi finalizată.

Ideea principală a muncii omului cu el însuși, în ecuația unei dezvoltări care favorizează leadershipul printr-un act de creație specială, poate fi redată în formula:" *Viața este capodopera pe care o concepi înainte de a te fi surprins în ipostaza de artist* ".

În descrierea acestei formule s-a și constituit vraja - o înlănțuire de metamorfoze și ipostaze, în care se amestecă eternele „reîntoarceri" la tine însuți, surprinzând raportul dintre esențialitatea și intensitatea ce există în spațiul care îți aparține, în lumea aparentă.

Leadershipul este capodopera căreia îi dai viață din însăși viața unui corp căruia nu-i

aparții decât parțial prin actul redării unei semnificații metafizice, unei lumi interioare mult mai coerente și mai substanțiale decât cea inițială.

David este conștiința de sine care îl face pe om să fie „cineva”, este valoarea ce iese din raporturile tale cu experiența personală și subiectivă, este partea finală a operei de convertire la tine însuți.

Şi în omul din tine stă cuibărit un David care abia așteaptă să fie transformat în operă de artă, copia ta cea mai fidelă, o reprezentare extrem de naturală și expresivă care poate nu vorbește, nu relaționează, dar simbolizează perfecțiunea.

Source: https://neculaifantanaru.com/david.html